

РЕШЕНИЕ

№ 389

гр. Пловдив, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Д. Герцова

при участието на секретаря Славка Н. И.а
като разгледа докладваното от Елена Д. Герцова Административно наказателно дело № 20225330206260 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 649130-F643606/21.07.2022 г., издадено от Дирекция "Контрол" при ТД на НАП Пловдив, с което на „ОРАК ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД с ЕИК115755970, представлявано от К.А.С. на основание чл. 180, ал. 4, вр. чл. 180, ал. 1 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, е наложено административно наказание – ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 39 723.50 лв. /тридесет и девет хиляди седемстотин деветдесет и три лева и петдесет ст./ за нарушение на чл. 86, ал.1, т. 2 и т.3 от ЗДДС и чл. 86, ал. 2 вр. с чл. 82, ал.1, във вр. с чл. 25, ал.1, ал.2 и ал. 6, т.1 от ЗДДС.

Жалбоподателят „ОРАК ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, по съображения, изложени в жалбата и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител адв. Н. Г., моли Съда да отмени атакуваното наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски по делото.

Въззиваемата страна – ТД на НАП- гр. Пловдив, чрез процесуалния си представител гл. юрк. М.С., пледира за потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като съобрази и прецени доказателствата по делото по отделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и изхожда от лицето, което е било санкционирано, поради което се явява ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна съдът установи следното:

Дружеството жалбоподател, като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на доставчик по облагаема доставка на 265 броя лицензи за специализиран софтуер, извършена на 06.04.2021г., с получател Министерство на образованието и науката с ЕИК по БУЛСТАТ 000695114, не е начислило следващият се по доставката ДДС в размер на 397 235лв. върху данъчна основа от 1 986 175лв., като не е сторило това в законоустановения срок от 01.05.2021г. до 14.05.2021г.вкл. за данъчен период м.04.2021г.

Съгласно сключен договор № Д 01-90/06.04.2021г. между Министерството на образованието и науката в качеството на възложител и „Орак инженеринг“ ЕООД в качеството на изпълнител, възложителят възложил на изпълнителя да извърши доставка на общо 265 броя лицензи Orac R6 CLOUD Mobile & Web Display v 2.0 за специализиран софтуер - централизирана клауд базирана конзола с възможност за трансфер и обработка на данни към/от клауд базирани конзоли за: интегрирано управление, контрол и запис на събития и данни от IP камери за наблюдение и видео сървъри; интегрирано управление, контрол и запис на събития и данни от RFID, QR, NFC. BLUETOOTH, KEYBOARD, четци за мониторинг и визуализация на проекти; други масиви от данни, логически единици и процеси. Уговорена била цена в размер на 1 986 175лв. без ДДС, съответно - 2 383 410лв. с ДДС, формирана като сбор от стойностите на подлежащите на доставка лицензи, която следвало да се заплати по банков път, както следва: в размер на 50% от цената - в срок от 7 дни след подписване на договора за доставка и представянето на фактура, и окончателно плащане - в седмодневен срок от извършване на всяка доставка и издаването на фактура. Според уговореното, лицензите, предмет на договора се доставят в срок до 8 часа от подписването му, за което се подписва приемо-предавателен протокол.

В изпълнение на постигнатите договорености, на 06.04.2021г. бил подписан приемо-предавателен протокол между представители на МОН и „Орак инженеринг“ ЕООД за приемане на възложената работа. С приемане на изпълнението на услугата настъпва данъчното събитие по смисъла на чл. 25 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС.

Заплащането по доставката било осъществено на 14.04.2021г., като с две платежни нареждания е преведена на равни траншове от по 1 191 705лв., сумата общо в размер на 2 383 410лв.

Предвид факта, че данъчното събитие предшества заплащането на доставката, ДДС е станал изискуем по смисъла на чл. 25 ал. 6 т. 1 от ЗДДС на датата на приемането на услугата - 06.04.2021г., и за доставчика „Орак инженеринг“ ЕООД е възникнало задължение да го начисли по реда на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС.

За целта „Орак инженеринг“ ЕООД е следвало да издаде данъчен документ - фактура по чл. 113 ал. 1 от ЗДДС в 5-дневния срок от изискуемостта на ДДС съгласно чл. 113 ал. 4 от ЗДДС, а именно от

06.04.2021г. до 11.04.2021 г., както и да отрази така издадената фактура в дневника за продажбите и в справка-декларация, подадени в ТД на НАП - Пловдив за данъчен период м. 04.2021г. в вх. № 16004669555/13.05.2021 г., но не по-късно от 14.05.2021 г.

Вместо това, в законоустановения срок по чл. 113 ал. 4 от ЗДДС „Орак инженеринг“ ЕООД е издало: фактура № 1000012820/06.04.2021г. с данъчна основа 993 087,50 и ДДС - 198 617,50лв. с предмет: „авансово плащане по договор Д 01-90/06.04.2021г.“ и фактура № 1000012821/06.04.2021г. с данъчна основа 993 087,50 и ДДС - 198 617,50лв ДДС /след приспадане на стойността по фактура № 1000012820/06.04.2021 г./ с предмет „плащане по договор Д 01-90/06.04.2021г.“, и двете фактури на обща стойност с ДДС - 2 383 410лв., които обаче, са отразени в дневника за продажбите и в справка-декларация по ЗДДС с вх. № 16004895931/14.12.2021 г., подадени в ТД на НАП - Пловдив за данъчен период м. 11.2021 г., т. е. ДДС е начислен със закъснение.

Според наказващият орган нарушението е извършено на 15.05.2021 г. в гр. Пловдив и установено на 15.02.2022г. с представяне на документи с вх. № РД-20-1308/15.02.2022г. от Министерството на образованието и науката в хода на проверка по установяване на факти и обстоятелства на „Орак инженеринг“ ЕООД.

С оглед така установената фактическа обстановка, административнонаказващият орган приел от правна страна, че с описаното деяние са нарушени разпоредбите на чл.86, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС и чл.86, ал .2 във връзка чл. 82, ал.1, във връзка с чл. 25 ал. 1, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС, за което срещу „Орак инженеринг“ ЕООД е съставен АУАН № F643606/21.02.2022 г. от свидетеля Илия И..

Актът бил предявен и препис от същия бил връчен срещу подпис на упълномощен представител на дружеството на същата дата, който го подписал с отбелязването, че има възражение, но без да изложи конкретни мотиви.

Впоследствие от нарушителя постъпило предложение за сключване на споразумение съгласно чл. 58г, ал. 1 от ЗАНН с вх. № 70-00-2372/07.03.2022г. по описа на ТД на НАП – Пловдив, но по него административнонаказващият орган правилно е издал отказ за сключване на споразумение № 70-00-2372#2/14.04.2022г., доколкото предложената в него сума не отговаряла на минимума от 70 на сто от определения размер, съгласно чл. 58г, ал.8 от ЗАНН.

Въз основа на съставения акт било издадено обжалваното НП за нарушение по чл. 180, ал. 4, вр. с ал. 1 от ЗДДС, като на жалбоподателя му било наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 39723.5 лв.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни доказателствени средства, както и на писмените доказателства приложени по делото.

Съдът дава вяра на показанията на свид. И. И. /актосъставител/. От тях се установяват обстоятелствата по извършената проверка, констатираните в хода на същата факти, както и по съставянето на акта за установяване на административно нарушение. В тази връзка при разпита си свидетелят потвърждава авторството на съставения АУАН, както и констатациите в обстоятелствената част на същия. Показанията на свидетелят са подробни, последователни, вътрешно непротиворечиви, дадени от незаинтересован по делото свидетел. Те намират подкрепа и в писмените доказателства, които се ценят за обективни. По тези съображения съдът кредитира свидетелските показания.

Фактическите си изводи настоящият състав изгради и въз основа на събраните, проверени и непротиворечиви писмени доказателства по делото – пълномощно, Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г., Предложение за сключване на споразумение, Отказ за сключване на споразумение, Справка-декларация от „Орак инженеринг“ ЕООД от 13.05.2021 г. и дневник за продажбите за м. април 2021г., Справка-декларация от „Орак инженеринг“ ЕООД от 14.12.2021 г. и дневник за продажбите за м. декември 2021 г., копие от договор №№ Д 01-90/06.04.2021г. между Министерството на образованието и науката и „Орак инженеринг“ ЕООД, фактура № 1000012820/06.04.2021 г., контролен лист за поемане на задължение и извършване на разходи в МОН, писмо от Министерство на финансите до Министерство на образованието и науката, платежно нареждане от 14.04.2021 г., фактура № 1000012821/06.04.2021 г., контролен лист за извършване на предварителен контрол от финансовия контролор, контролен лист за поемане на задължение и извършване на разходи, писмо от Министерство на финансите до Министерство на образованието и науката, платежно нареждане от 14.04.2021г., приемо-предавателен протокол, лицензен протокол, писмо от ТД на НАП с рег. № 11-01-885/21.12.2022 г., Ревизионен доклад от 14.12.2022г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка е дадена законосъобразна правна квалификация на допуснатото нарушение по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 и чл. 86, ал. 2, вр. чл. 82, ал. 1, вр. чл. 25, ал. 1, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС. Тук следва да се отчете и спецификата на нарушението – неначисляване на ДДС и законодателния подход при уреждането му.

Трайно установено положение в теорията и практиката е, че начисляването на дължимо ДДС е сложен, динамичен фактически състав, който включва следните елементи: издаване на данъчен документ, в който да се посочи данъкът на отделен ред; включване размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 от ЗДДС за този данъчен период; посочване на документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период; подаване на документите по т. 2 и т. 3 в ТД на НАП в определения за това срок за съответния данъчен период. За да се счита за надлежно начислен ДДС, всеки един от четирите елемента следва да е налице, като липсата на който и да било от тях води до незавършеност на фактическия състав и липса

на начислено ДДС.

Видно е и от описанието на доставката на услуга, надлежно описана и в АУАН и НП – доставка на общо 265 броя лицензи Orac R6 CLOUD Mobile & Web Display v 2.0 за специализиран софтуер, че се касае за облагаема доставка на услуга по смисъла на чл. 12, ал. 1 вр. чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. На 06.04.2021 г. с приемо-предеветелн протокол, подписан от представители на МОН и „Орак инженеринг“ ЕООД е прието че е изпълнено възложеното по посочения по горе договор. Съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена. Заплащането по доставката било осъществено на 14.04.2021г., като била преведена сума в размер на 2 383 410лв.

Предвид факта, че данъчното събитие предшества заплащането на доставката, ДДС е станал изискуем по смисъла на чл. 25 ал. 6 т. 1 от ЗДДС на датата на приемането на услугата - 06.04.2021г., и за доставчика „Орак инженеринг“ ЕООД е възникнало задължение да го начисли по реда на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС. Съгласно чл. 86, ал. 2 от ЗДДС в случаите, когато има издаден данъчен документ, данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, като това се явява именно и документът, който удостоверява датата на извършване на услугата по смисъла на чл. 25, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС и от която дата на основание чл. 25. ал. 6, т. 1 от ЗДДС възниква задължението на лицето да го начисли. В случая има издаден данъчен документ – фактура № 1000012820/06.04.2021 г. и фактура № 1000012821/06.04.2021 на 16.04.2021 г. Тези две фактури на обща стойност 2 383 410 лв. с ДДС, обаче били отразени в дневника за продажбите и в справка-декларация с вх. № 16004895931 от 14.12.2021 г. за данъчен период 11.2021 г., вместо в дневника за продажбите и в справка-декларация за м. 04.2021 г.

Законът обаче по смисъла на чл. 180, ал. 1 от ЗДДС и следващите алинеи е изричен в изискването си при извършване на облагаема доставка за начисляване на ДДС в предвидените в закона срокове. В случая дължимият данък е начислен по-късно в хипотезата на чл. 180, ал. 4 от ЗДДС.

Правилно е приложена санкционната норма на чл. 180, ал. 4 от ЗДДС, тъй като жалбоподателят е начислил данъка в срок от 7 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, тоест след като е изтекъл шест месечният срок по чл. 180, ал. 3 от ЗДДС, и преди да изтече 18 месечният срок по чл. 180, ал. 4 от ЗДДС. Имуществената санкция, определена на нарушителя, съответства на законовоопределената такава в размер на 10 на сто от данъка, а именно – имуществена санкция в размер на 39 723.50 лв. при данък от 397 235 лв.

Относно възражението за допуснато процесуално нарушение с налагане на едно наказание за две допуснати нарушения:

На първо място, Съдът намира, че за нарушения от вида на процесното, от значение е неизпълнението на задължението за начисляване на ДДС за съответния данъчен период /общата сума на данъка по всички доставки/ услуги за периода/, а не неизпълнение на задължението за начисляване на данъка по всяка отделна доставка/услуга съответно по всяка фактура.

До този извод се стига, след като се разкрие кръга от съставомерни факти, които задължително следва да намерят отражение в АУАН и НП при наложено наказание на основание чл. 180, ал. 4, вр. ал. 1 ЗДДС, следва да бъдат отчетени материалните предпоставки за възникване на задължението на начисляване на ЗДДС, като в чл. 2 на чл. 82 от ЗДДС са изброени основанията за това: регистрирано по ЗДДС лице в качеството на доставчик, възмездна облагаема доставка на стока или услуга, настъпило данъчно събитие и съответно изискуем данък. Така последно цитираната разпоредба предвижда данъкът да е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. Елементите от сложния фактически състав са пояснени в чл. 87, ал. 2 от ЗДДС, в който е посочено, че данъчният период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец, освен в случаите по глава осемнадесета, а в чл. 88, ал. 1 и ал. 4 ЗДДС е уточнено, че резултатът за данъчния период е разликата между общата сума на данъка, който е изискуем от лицето за този данъчен период, и общата сума на данъчния кредит, за който е упражнено правото на приспадане през същия период, като регистрираното лице определя само резултата за всеки данъчен период данък за внасяне в държавния бюджет или данък за възстановяване от държавния бюджет.

От систематичното тълкуване на чл. 86, 87 и 88 и чл. 180 ЗДДС /която въвежда санкцията за неизпълнението на законовото задължение за начисляване на ДДС/ е видно, че е употребена специфична законодателна техника, при която независимо от броя на извършените облагаеми доставки/услуги, за един данъчен период, следва да се формира един данъчен резултат и при неговото несъответствие с действителността се върши единно нарушение, за което по силата на чл. 180 ЗДДС се налага единна санкция.

В случая правилно актосъставителят и административнонаказващият орган приели за установено едно данъчно нарушение, доколкото процесните две фактури касаят една извършена доставка, издадени са през един и същ данъчен период месец април 2021 г така, както и срокът за начисляване на ДДС е един и същ от 01.05.2021 г. – 14.05.2020 г.

На следващо място не могат да бъдат споделени и останалите доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на АУАН и издаване на процесното НП. Преди всичко от съдържанието и на двете е видно, че в тях е дадено пълно, точно, ясно и конкретно описание на извършеното нарушение – неначисляване на ДДС,

което изцяло отговаря на изискванията на ЗАНН. Освен това в същите, изрично е посочено както датата и мястото, така и извършената сделка с изпълнител „Орак инженеринг“ ЕООД, дата на изпълнение на сделката, плащане на цената, респ. задължението на дружеството жалбоподател да начисли данъка, да подаде справка-декларация на посочената дата т. е. да спазва изискванията на ЗДДС и да начисли дължимият данък в срок.

Изрично следва да се посочи, че противно на изложеното в жалбата, изцяло правилно в наказателното постановление, както и в АУАН е посочено, че "Нарушението е извършено на 15.05.2021 г. с гр. Пловдив", което е правилно и законосъобразно, доколкото мястото на нарушението, изразяващо се в бездействие може да бъде само това, на което е следвало да се извърши дължимото действие, в случая – гр. Пловдив, като седалище на ТД НАП – Пловдив, а времето – моментът в който забавата е реализирана, а именно – изтичане срока, в който следва да бъде начислен ДДС.

В заключение и за пълнота на изложението съдът намира за необходимо да посочи и следното: в практиката на СЕС неотклонно се приема, че съгласно чл. 213 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавена стойност основното задължение на всеки данъчен субект е: да декларира кога започва, променя или преустановява облагаемата си дейност; да начислява и внася дължимия ДДС. Доколкото обаче директивата не предвижда изрично система от санкции за неспазването на задълженията по член 213, § 1 от нея, то съгласно постоянната съдебна практика при липсата на хармонизация на законодателството на Съюза в областта на санкциите, държавите членки са компетентни да изберат санкциите, които според тях са подходящи, но при стриктно спазване на правото на Съюза и на неговите общи принципи, сред които водещо място заемат принципът на пропорционалността и на данъчния неутралитет. За да осигурят точното събиране на данъка и да предотвратят данъчните измами, държавите членки имат право да предвидят в националното законодателство подходящи санкции за неспазване на задължението за регистриране по ДДС и за невнасяне на дължимия данък. Подобни санкции обаче не трябва да надхвърлят необходимото за постигането на тези цели, тоест в съответствие с принципа на пропорционалност държавите членки трябва да използват средства, които позволяват ефективно да се постигне целта за борба с измамите и избягването на данъци, като същевременно накърняват в най-малка степен целите и принципите, установени от законодателството на Съюза. За да се прецени дали разглежданата санкция е съобразена с принципа на пропорционалност, следва в частност да се вземат предвид: тежест на нарушението, тежест на санкцията, дали е данъчна измама и преследвани цели.

Пренесено на плоскостта на настоящия казус и изхождайки от гореизложените ръководни начала за преценка за пропорционалност, изведени в практиката на СЕС, се правят следните изводи: нормата на чл. 180, ал. 1 от ЗДДС санкционира невнасянето на ДДС в срок, при възникнало

задължение за това, в резултата от което за определен данъчен период е останал неначислен и невнесен ДДС, тоест наказва се неизпълнението на основно задължение по ЗДДС в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лв; определената санкция в разпоредбите на чл. 180, ал. 3 и ал. 4 от ЗДДС са в размери от 5 %, съответно 10% от дължимия данък при последващото му внасяне в определен срок. Следователно санкциите по чл. 180, ал. 3 и ал. 4 от ЗДДС, освен санкционна имат и стимулираща функция за последващо добросъвестно поведение чрез своевременно начисляване и внасяне на дължимия ДДС. В случая няма данни да е налице преследвана цел – данъчна измама, от наказаното лице.

Като съобрази критериите за пропорционалност, съдът намира, че наложеното наказание е в съответствие с принципите за съразмерност и пропорционалност.

Съдът намира за напълно неоснователни и доводите за маловажност на случая. Без значение за подобно обсъждане е фактът, че нарушението е за първи път. С извършеното дружеството практически не се разчита коректно с държавния бюджет и фиска. Всичко това е основание да се заключи, че нарушението не е със занижена степен на обществена опасност. Нарушението е формално и за осъществяването му не се изисква настъпване на вредни последици. Със същото се засягат обществени отношения от бюджетната сфера и като цяло фискалната политика на Република България. Не се събраха никакви доказателства лицето да е било в невъзможност да изпълни предписанията на ЗДДС. Всякакви твърдения, че става въпрос за първо нарушение и че данъкът е начислен са ирелевантни в конкретният казус, тъй като става въпрос за формално административно нарушение. Това, че данъкът е начислен 18 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, е отразено от АНО при приложението на разпоредбата на чл. 180, ал.4 ЗДДС и налагането на по-нисък размер санкция. Всъщност всяко отклонение от изпълнение на вменените от закона задължения води до негативни последици - ангажиране на служители на приходната администрация с проверка, събиране на документи, съставяне на АУАН и започването на административнонаказателно производство, завършващо с издаването в случая на обжалваното НП. Всички тези действия са в отклонение от нормално предвиденото от законодателя развитие на обществените отношения в тази област, водещи до ангажирането на служители на приходната администрация с извършването им и отнемашо от времето им. Дори само това е достатъчно, за да се приеме, че са налице такива вредни последици. В тази връзка, тъй като се касае за ЮЛ въпросът за вината въобще не се изследва, тъй като се касае за безвиновна отговорност. Всичко гореизложено не дава основание да се направи извод за наличието на очевидна и несъмнена маловажност на конкретно извършеното нарушение.

При това положение следва да се приеме от правна страна, че установеното деяние изпълва признаците на посоченото в НП нарушение, при което правилно е била ангажирана административнонаказателната

отговорност на дружеството и наложената санкция въз основа на правилно определената санкционна норма е в предвидения от закона размер, като наказващият орган е съобразил обстоятелствата по чл. 27 ЗАНН.

При този изход на спора и съобразно с чл.63д, ал.4, вр. ал. 1 от ЗАНН, основателно е искането на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед на това, че конкретният размер на възнаграждението за юрисконсулт законът предоставя да се определи от съда, то съобразно с разпоредбата на чл.37 от Закона за правната помощ, който предвижда съобразяване на възнаграждението с вида и количеството на извършената дейност, както и на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът намира, че справедливият размер на юрисконсултско възнаграждение, който следва да се присъди възлиза на 80 лв., като бъде осъден жалбоподателя да го заплати. Неоснователно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на разносните по делото за адвокатски хонорар.

За горните изводи съдът съобрази всички доказателства по делото.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 649130-F643606/21.07.2022 г., издадено от Дирекция "Контрол" при ТД на НАП Пловдив, с което на „ОРАК ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД с ЕИК115755970, представлявано от К.А.С. на основание чл. 180, ал. 4, вр. чл. 180, ал. 1 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, е наложено административно наказание – ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 39 723.50 лв. /тридесет и девет хиляди седемстотин деветдесет и три лева и петдесет ст./ за нарушение на чл. 86, ал.1, т. 2 и т.3 от ЗДДС и чл. 86, ал. 2 вр. с чл. 82, ал.1, във вр. с чл. 25, ал.1, ал.2 и ал. 6, т.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА, „ОРАК ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД с ЕИК115755970, представлявано от К.А.С. да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му, по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____